

عیسی آزمایش وونه

۴

۱ عیسی پر از روح خِدا، رود اردن جه بَرَدگِردسَه، و روح خِدا وره بَورده بیابون. ۲ در اونجه شیطان چهل روز وره وسوسه هاکارده. در اون روزها هیچ چی نَخارده، و آخِر سَر وِشنا بییه. ۳ پس شیطان وره بائوته: «اگه ته خِدا ریکا هَسّی، این سنگ ره بائور، نون بُووشه.» ۴ عیسی جواب هادا: «خِدا کتاب دِلَه بَنوشتوهه که آدم تنها با نون زنده نی‌یه.»^a

۵ بعد شیطان وره آتا جای خله بلند بَورده و در یک آن همه حکومتهای دنیاره وره نشون هادا ۶ و وره بائوته: «مین قدرت و جلال همه ایناره تیره دِمبه، اینسه که به مین بسپارسَه بییه و مختارمه اون ره به هر کی که خامبه، هادم.» ۷ کافی هَسّه میره پَرَسش هاکانی تا اینا همه از آن ته بُووهه.» ۸ عیسی جواب هادا: «بَنوشتوهه:

(شه خِداوند خِدا ره پَرَسش هاکان

و فقط وره خدمتِ هاکان.^b)

۹ بعد شیطان وره به شهر اورشلیم بَورده و بالای معبدِ قرار هادا و بائوته: «اگر خِدا ریکا هَسّی، شه ره اینجه جه دِمبده پایین. ۱۰ اینسته که بَنوشتوهه:

«ته خَوری شه فرشته‌ها ره دستور دئه

تا ته جه مواظبت هاکانند.

۱۱ ویشون تیره شه دَسْتهاجه گِرِنَه

نکانه ته لینگ به سنگی بَخاره.»^c

۱۲ عیسی جواب هادا: «خِدا کتاب مقدس دِلَه بائوته: (شه خِداوند خِدا ره آزمایش نکان.)»^d ۱۳د وقتی همه وسوسه‌های شیطان تموم بییه، وره تا فرصتی دیگه ول هاکارده.

رد هاکارده عیسی در ناصره

۱۴ عیسی در قوت روح خِدا به جلیل بَرَدگِردسته و ونه آوازه در همه جای اون نواحی دَپیتِه. ۱۵ وه کنیسه‌ها دِلَه ویشونه تعلیم داهه و همه وره تحسین کاردنه. (منظور از کنیسه محل عبادتِ یهودیها هسته.)

^a ۴:۴ تثنیه ۳:۸

^b تثنیه ۱۳:۶.

^c مزموور ۱۱:۹۱ و ۱۲.

^d تثنیه ۱۶:۶.

۱۶ پس به شهر ناصره، که در اونجه گت بییه بی‌په، بورده و در روز شبات، طبق معمول بورده کنیسه. و راست بییه تا تلاوت ها‌کانه قسمتی از کلام خُدا ره. (منظور از شبات روز عبادتِ یهودیه‌ها در روز شنبه هسته) ۱۷ طومار اِشعیای نبی ره وره هادانه. وقتی اون تا ره واز ها‌کارده، قسمتی ره پدا ها‌کارده که گاته:

۱۸ «روح خِداوند در من دَره،

اینسه که مه ره انتخاب ها‌کارده

تا فقیرون ره بشارت هادِم

وِه مِرِه برِسنِدیهِ تا آزادی ره به اسیرون

و بینایی ره به نابینایون اعلام ها‌کانِم.

و ستم بدییه‌ها ره رهایی هادِم

۱۹ و امسال سال لطف خِداوند هسته.»

۲۰ بعد طومار ره دَپیتِه و به متولی کنیسه هادا و ویشونه روبرو هینِشته. هَمینتی که همه وره اِشانه،
 ۲۱ اینتی بائوته «امروز این بَیوشته موقعی که وره گوش دانی، به انجام برِسیه.» ۲۲ همه ونجه خار گاتنه و از کلام پر از قدرت وِه در تعجب دَینِه و گاتنه: «مگه وِه یوسفِ ریکانی‌یه؟» ۲۳ عیسی ویشون ره بائوته: «بی‌گمون این مِثل ره مِسّه یارننی که ای طبیب شه ره شِفا هاده! اونچه ره بَشناسیمی در کَفَرناحوم ها‌کاردی، اینجه در شه زادگاه هِم انجام هاده.» ۲۴ بعد بائوته: «اطمینان دارین که هیچ نبی‌ای شه شهر دلّه احترام نِدارنه. ۲۵ راستی شما ره گامبه که در زِمان ایلایای پیغمبرِ موقعی که آسمون سه سال و نیم دَوَسّه بییه و خشکسالی سختی همه جای اون سرزمین ره فرا بَیته بی‌په، بیوه‌زون زیادی اسرائیل دلّه دَینِه. ۲۶ اما ایلایای پیغمبر هیچ کدوم پَلی برِسییه نییه، جز اون بیوه زِنای غیر یهودی که در شهر صَرَفَه در سرزمین صیدون دَینِه. ۲۷ در زِمان اِلبَشع نبی هِم جذامیون زیادی اسرائیل دلّه دَینِه، اما هیچ کدوم شه جذام جه پاک نَیینِه، جز نَعمان سُرِیانی غیر یهود.» ۲۸ بعد همه اونا یی که کنیسه دلّه دَینِه، از بَشناسن این حرفها عَصَبانی بیینه ۲۹ و هِرِسانه وره شهر جه بیرون بَکشینِه و بر لبه کوهی که شهر ونه بالا بنا بییه بی‌په، بوردنه تا از اونجه وره دَنبَدِن پایین. ۳۰ اما وِه از بین مردم رد بییه و بورده.

شفا ی اِتا دیوانه

۳۱ بعد عیسی به شهر کَفَرناحوم که جلیل دلّه بی‌په، بورده و در روز شبات مردم ره تعلیم داهه.
 ۳۲ ویشون از تعلیم وِه در تعجب دَینِه، اینسه که ونه کلام دلّه اقتدار دَینِه. ۳۳ در کنیسه، اِتا دیوانه مَرَدی دَینِه که روح ناپاک داشته. وِه با صدایی بلند داد زونه: ۳۴ «ای عیسی ناصری، ته اِما ره چیکار دانی؟ مگه بی‌یمویی اِما ره نابود ها‌کانی؟ من دومبه ته کی هَسی؛ ته اون قِدوس خِدا یی!» ۳۵ عیسی روح ناپاک سر داد بَکشینِه و بائوته: «ساکت بَوش و ونجه بیرون بور!» اون لحظه دیو، اون مردی

ره در حضور همه پنه بزو، و بی اونکه آسیبی وره برسینده، ونجه بیرون بورده. ۳۶ مردم همه تعجب هاکاردنه و همدیگه ره گاتنه: «اینتا چه کلامی هسته؟ وه با اقتدار و قدرت به ارواح ناپاک دستور دینه و ارواح ناپاک هم مردم جه بیرون ائه!» ۳۷ اینتی خور کارهای وه در همه جای اون نواحی دپیته.

شفای پطرس زن مار و خله‌های دیگه

۳۸ بعد عیسی کنیسه ره ترک هاکارده، بورده پطرس شمعون سیره. اما پطرس شمعون زن مار ره تووی سختی بییته. اونا عیسی جه بخاستنه وره شفا هاده. ۳۹ پس بورده ونه بالین سر هرسا و توو ره دستور هادا و ونه توو قطع بییه. وه سریع راست بییه و شروع هاکارده اونا جه پذیرایی هاکاردن. ۴۰ غروبسری همه اونایی که مریضی‌های مختلف داشتنه، اونا ره عیسی پکی بیاردنه، و وه هم بر هر کدوم ویشون دست یشته و شفا داهه. ۴۱ دیوها هم خله‌ها جه بیرون بورده و فریادکنون گاتنه: «ته خدای ریکا هستی!» اما وه اونای سر داد کشیه و نییشته اونا حرفی بزین، اینسه که اونا دونسنه وه مسیح هسته.

۴۲ سوایی عیسی بورده آتا جای خلوت. اما مردم ونه دنبال گردسنه و وقتی به اونجه که وه دبییه برسینه، سعی هاکاردنه نی‌یلن ویشون پکی جه بوره. ۴۳ اما وه بائوته: «مین ونه پادشاهی خدا ره در شهرهای دیگه هم بشارت هادیم، بخاطر همین برسیه بییمه.» ۴۴ پس به موعظه در کنیسه‌های یهودیه ادامه هادا.